

και πάλιν ὁ Ἀχιλλεύς (A 128)

ἄϊ κέ ποθι Ζεὺς

δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι,

ὁ δὲ Θερόσιτος (B 231)

5 ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀνάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν.

πάλιν τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐν τῇ ἐπιπωλήσει τὸν Διομήδην
λοιδορήσαντος ὁ μὲν οὐθὲν ἀντεῖπεν, (A 402)

□ αἰδεσθεῖς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο,

ὁ δὲ Σθένελος, οὗ μὴδεις λόγος, (ib. 404)

10 Ἄτρείδῃ φησί, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.

□ ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι.

B ἢ γὰρ τοιαύτη διαφορὰ μὴ παρορωμένη διδάξει τὸν νέον
ἀστεῖον ἠγεῖσθαι τὴν ἀτυφίαν καὶ μετριότητα, τὴν δὲ μεγαλ-
αυχίαν καὶ περιαντολογίαν ὡς φαῦλον εὐλαβεῖσθαι. χρήσιμον
15 δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος κατανοεῖν ἐνταῦθα· τὸν μὲν γὰρ
Σθένελον ἀπροσάυδητον παρῆλθε, τοῦ δ' Ὀδυσσεύος οὐκ ἠμέλησε
δηχθέντος ἀλλ' ἠμείψατο καὶ προσηγόρευσεν, (A 357)

ὡς γινῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὁ γε λάζετο μῦθον·

τὸ μὲν γὰρ πᾶσιν ἀπολογεῖσθαι θεραπευτικὸν καὶ οὐκ ἀξιωμα-
20 τικόν· τὸ δὲ πάντων καταφρονεῖν ὑπερήφανον καὶ ἀνόητον.
ἄριστα δ' ὁ Διομήδης ἐν μὲν τῇ μάχῃ σιωπᾷ κακῶς ἀκούων
C ὑπὸ τοῦ βασιλέως, μετὰ δὲ τὴν μάχην παρρησίᾳ χρῆται πρὸς
αὐτόν (I 34)

ἄλκῃν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσιν.

25 εὖ δ' ἔχει καὶ φρονίμου διαφορὰν ἀνδρὸς καὶ μάντεως πανη-
□ γυρικοῦ μὴ παραλιπεῖν. ὁ μὲν γὰρ Κάλχας οὐ συνείδε τὸν
καιρὸν, ἀλλ' ἐν πλήθει παρ' οὐδὲν ἐποιήσατο κατηγορησάμενος τοῦ
βασιλέως ὡς τὸν λοιμὸν αὐτοῖς ἐπαγαγόντος· ὁ δὲ Νέστωρ